

MUGzine is een schrift vol poëtische vluggertjes.

Sylvia Hubers · Ragnhildur Jóhanns

Sandra Roobaert · Oscar Tops · Nyk de Vries

No.
29

**Ik zit in het open raam voor me uit te staren.
Het is vrijwel stil op een zacht geklapwiek na.
Zelfs de distelvlinder is na vijf weken
vliegen de weg kwijt. Mijn oog valt op een
plastic figuurtje dat me terugflitst naar een
prehistorisch moment onder het dak van
de platanen. Het regent. Jij en ik omringd
door bange bloemen, de stadslibelle die
ik was. In gedachten hoor ik de klaterende
lach die losbarst na de bui, de lach die tegen
niet-bestaande muren galmt. Een haperend
geheugen is ons enige kompas.**

- Marianne Hermans

Citroenvlinder

Jij hoeft tenminste de derde wereldoorlog niet mee te maken, en de klimaatramp, en de uitslaande polarisatie!, bits ik hardop tegen een graf.

Alsof ik die niet graag samen met jou had meegemaakt, foetert het terug. En dan komt er weer een citroenvlinder op me af, om mij te groeten. Altijd. Zelfs in de winter wemelt het van de citroenvlinders – of als er geen winters meer zijn, geen zomers, als alles kapot is gegaan, als ik er niet meer ben, niemand niet – dan nog zal er minstens één citroenvlinder blijven rond-fladderen. De wereld moet weten dat jij er was.

- Sylvia Hubers

eerste era na jou

hemd

we doen de niet te vatten dingen vader
uit de krater van de kleerkast kiezen we een hemd
brengen het naar een balie, wachten

daar ben je dan, te smal geworden in de schouders
het laken strak het bed dat baar heet
in een kamer zonder klok
hoef je geen nachtkastje geen waterglas
onze overbodige handen kruipen in een schoot bij elkaar

- Sandra Roobaert

De lach van mijn man

Mijn man lacht naar mij alsof zijn foto geen afdruk is maar een indruk. Toen ik de foto nam lachte de vriendelijke man naar mij alsof hij niet ziek was. Ik drukte de vriendelijke lach af. Zodat ie altijd bij me zou blijven – die lach. Weet ik veel hoeveel man er in een foto achterblijft, als de lach er nog is maar de man niet meer. De lach van mijn man gaat nog steeds naar mijn hart. Als mijn hart lacht, kun je dat zien aan mijn gezicht. Wie mijn gezicht ziet lachen, lacht in zijn hart een beetje mee. Wat voorts weer te zien is en te voelen. En gezien wordt en gezien wordt en gevoeld en gevoeld. Zo reist de lach van mijn man nog steeds de wereld over – ook al zou je kunnen beweren dat de lach van mijn vriendelijke man er niet meer is.

- Sylvia Hubers

tas

terwijl we eten na de kerk blijf jij op de vensterbank
in het witte keramiek onder het geribbelde deksel
bijna horen we je snedige commentaar
wijs je je lievelingsgebakje aan

na afloop krijgen we een zwarte tas met touwtjes om je te dragen
onderaan vastpakken zegt een van de dames
we kunnen niet met een hand niet met je gaan zwaaien
je bent geen emmer geen paraplu

- Sandra Roobaert

Grootte

of het nou gemaakt is met toetsen
c.q. pen of stift – *poetry is small*
zifterig zelfs
blijft peuteren met ongeknipte nagels van
pietlut
terwijl haar rug recht in een niche staat
van een afgeschreven keldermuurtje
waar het krijgt wat het verdient
en dat is niet veel:
een stoffig kleed omfloerst door klamme
schaduw
omdat we weten dat het
in verhitte arena's weinig doet

prima hoor

maar wie zegt dat een gedicht geen effect heeft
niks uithaalt omdat het klein is
heeft nog nooit een mug ontmoet

- Oscar Tops

wasmand

de middag kletst op het aanrecht een natte vis
echt is te echt de aardappels met ogen de bezwete
kleren
kringel niet op in kookdamp
blijf weg van de stortkoker onder de wasmand

ik oefen magisch denken
knijp mijn ogen dicht en iedereen leeft eeuwig
kan van hout worden en onbewogen
tussen de boeken op de plank staan

- Sandra Roobaert

horloge

het zilver ligt in vilten lappen in de kast
de hanen kraaien mij uit halfslaap
ik slinger me de wereld in
mijn longen spuwen vuur mijn voeten smeulen
om mijn pols gloeit je horloge het bandje
is nieuw
roze

- Sandra Roobaert

De dingen

Dat je er niet meer bent – *soit!*
Je bent altijd wel ergens – in mij, om mij
te vinden.
Zo ben je. Je laat me niet alleen.
Maar je dingen!
Je pak. Je tas. Je pen. Je schoenen.
Het hemd dat je het laatst aan had
en dat nu op mijn nachtkastje ligt om
daar altijd te blijven liggen.

Jij bent niet die dingen
maar die dingen blijven wel – hardnekkig – jou

- Sylvia Hubers

barometer

je weigert te geloven dat je dood bent
draalt nog weken om het huis blijft voelen
of de deuren afgesloten zijn
de brievenbus geleegd

wie tikt er nu op de barometer
het gras verbleekt de maan blijft haken
aan het klaarlicht van de dag
de mollen steken onbevreesd hun koppen boven de grond

- Sandra Roobaert

Zijn foto kijkt

Ik kan het niet verdragen dat zijn foto naar mij kijkt.
Zijn foto is niet hij.
Het is een kijken in de tijd.
De man van voor het sterven kijkt naar zijn vrouw van erna.
De vrouw van na het sterven kijkt naar haar man van ervoor.
Ik draai de foto om.
Nu kijkt mijn man weer naar mij zoals het hoort.
Vanuit het nu, vanuit het niets, het nergens en het nooit.

- Sylvia Hubers

cylinder

je naam is klaar kaarsrechte letters
op de cylinder die iemand in mijn hand legt
plastic transparant gevuld met grijze korrels jij
ze maken een ritselend muziekje ik schud
ons deze era in dit ongewilde tijdperk

- Sandra Roobaert

Atocha

Iemand zei, leef in het heden.

Met alles wat er dreigde leefde ik liever in het
verleden. Het was er prachtig. Ik kon er uren
rondwalen.

Ik herinnerde me de ochtenden dat ik koffiedronk
met René op de camping; de heerlijke empanada's
die ik at in Madrid, met de zon laag boven het
station van Atocha.

Het verleden is verrukkelijk. En er komt steeds
Meer bij – steeds meer om op terug te kijken.-

Zo gezien wordt mijn leven steeds beter en rijker.
Als ik sterf zal het bijna perfect zijn.

- Nyk de Vries

De lege koffer gaf haar bloot
de paperassen op het bed, een
sleutelhanger in haar hand

@L.uule

Word donateur

Colofon

MUGzine is een schrift vol poëtische vluggertjes. Voor mensen die wakker liggen van onzichtbare olifanten die door de kamer stampen. Voor wie poëzie wil horen in het zoemen van een mug. MUGzine verschijnt ook op www.mugzines.nl.

© MUGzine is een uitgave van Poetry Affairs en MUGbooks.
Grafisch ontwerp: Bart van Heiningen (BRRT). # 29/2025